

Hanebný pád vlády, slabosť Čaputovej, bitky a plané sľuby. TOP 10 ŠKANDÁLOV SLOVENSKÝCH POLITIKOV ROKA 2023

- CZ24 News | 31. prosince 2023

SLOVENSKO: Bol to rok, počas ktorého sme sa nenudili. Zažili sme hanebný pád vlády, slabosť hlavy štátu, priznanú facku, ale aj naozajstnú bitku a plané sľuby. Tu je prehľad najväčších politických škandálov roka 2023!

Vstupovali sme do roka s vládou bez dôvery. Niekdajšia koalícia sa rozpadla a bolo už len vecou dohody, kedy budú vlastne predčasné voľby. Aj napriek v podstate jasnému scenáru sme sa však dočkali zahanbujúcich momentov. Tak si ich pripomeňme.

Hanebný koniec Eduarda Hegera

Už do nového roka vstupoval kabinet Eduarda Hegera bez jedného ministra. Igorovi Matovičovi, strážcovi štátnej kasy, odobrala prezidentka Zuzana Čaputová poverenie. A hoci sa Heger, ktorý konečne nabral odvalu a odtrhol sa od OĽaNO, snažil naškriabať väčšinu v parlamente, nepodarilo sa. Mesiac trvalo bývalej koalícii kým sa dohodla, že predčasné voľby budú 30. septembra.

V marci sa ukázalo, že minister zdravotníctva Vladimír Lengvarský nezvláda nielen rezort, ale ani plán obnovy. Heger sa tak stal premiérom a dvojnásobným ministrom.

Posledným klincom do rakvy vlády bez dôvery však bol škandál ministra Samuela Vlčana. Envirorezort totiž odklepol jeho rodinnej firme dotáciu 1,4 milióna eur. Keď si mal Vlčan vybrať medzi peniazmi a štátnou funkciou, zvolil si možnosť A. Po hádke, kto ho vlastne dotiahol do vlády (Vlčan bol totiž poradcom premiéra Igora Matoviča, ale ministrom vlády Eduarda Hegera), mu prezidentka odobrala poverenie.

Eduard Heger poslal blahoželanie Richardovi Sulíkovi k narodeninám v drese s číslom 76. Snažil sa ho tak presvedčiť, aby ho podporil. Nevydalo...

Heger ešte urobil verejno-trápny pokus o záchranu. V štátnej televízii vystúpil s mimoriadnym príhovorom, kde si pred celým národom nasypal popol na hlavu a vlastne prosil, aby mohol ešte zostať predsedom vlády. **„Som presvedčený, že spoločne nájdeme riešenie, ako najlepšie viesť Slovensko v kríze chaosu,“** dodal s tým, že ponúka prezidentke niekoľko riešení. **„Pozeral som sa na hádky Matoviča, Sulíka a ostatných, hrýzol som si do jazyka a trpel ich hádky a konflikty. Ale robil som to, aby som udržal zrodu vo vládnej koalícii a predišiel nestabilite. Dnes viem, že to napokon prispelo k väčšiemu chaosu,“** vyhlásil.

Výsledkom bolo, že abdikoval aj minister zahraničných vecí Rastislav Káčer. A to znamenalo koniec trápeniu premiéra Hegera a prezidentka vymenovala úradnícku vládu Ľudovíta Ódora. A Heger aj so svojou novou stranou Demokrati skončil v predčasných voľbách hlboko v poli porazených.

Rozprávka o migoch

V rozprávkach sa hovorí o lietajúcom koberci, Slovensko však poslalo na Ukrajinu lietajúci dar. Vo februári ukrajinský prezident Volodymyr Zelenský požiadal o slovenské stíhačky MiG-29. V marci ich darovanie odsúhlasila vláda v poverení. V apríli časť strojov, ktoré mali byť zdevastované vzlietla a časť previezli k východnému susedovi.

Dodnes sa ústavní právnici nezhodnú, či mal Hegerov kabinet mandát na to, aby poslal trinásť migov bojujúcemu susedovi. Olej do ohňa pridal aj samotný minister obrany Jaroslav Naď, ktorý si doslova šliapal po jazyku. Ešte v apríli totiž jeho úrad vyhlásil, že nemá k dispozícii žiadnu právnu analýzu, na základe ktorej Slovensko stíhačky darovalo. V máji však zverejnil dokument s ručne dopísaným dátum 14. marec, podľa ktorého dosluhujúca vláda neporušila Ústavu SR. Samozrejme, nezverejnil autorov tejto analýzy.

Jaroslav Naď argumentoval analýzou s čudným dátumom. FOTO TASR – Pavol Zachar

Zdroj: Pavol Zachar

Polícia sa síce odmietla zaoberať trestnými podaniami, ale nakoniec sa na vojenský materiál, ktorý Slovensko poslalo Ukrajine, pozrie Najvyšší kontrolný úrad.

Jedna facka, fiasko vo voľbách

Príbeh Barbory Richterovej a druhého najvyššieho postaveného ústavného činiteľa Borisa Kollára pripomína slabý červený román. Bývalá plavkyňa a matka dvoch Kollárových detí obvinila predsedu parlamentu, že ju pred rokmi vyfackal. List, v ktorom opisuje incident zo svojho pohľadu, poslala všetkých poslancom.

Kollár sa priznal, že matku svojich detí pred jedenástimi rokmi udril, ale len preto, aby zachránil svojho syna. Podľa jeho príbehu totiž Richterová dostala amok a hodila bábätko na vzdialenosť niekoľko metrov. Vyhrkli mu aj slzy, keď opisoval, ako chránil svoje dieťa. A všetko ešte zaklincoval vyhlásením, že **„ak by niekto zdvihol ruku na jeho dieťa, udril by znovu“**.

Potom Richterová prišla s tým, že ju niekto sleduje a vtedajší policajný prezident Štefan Hamran naznačil, že by to mohli byť autá tajných. Dokonca odkázal vtedajšiemu úradníckemu premiérovi Ľudovítovi Ódorovi, že by mal šéfa SIS Michala Aláča odvolať.

Na prvý pohľad bol škandál okolo Richterovej skôr zábavou pre verejnosť, keď sa však pridali ďalšie obvinenia, že Kollár mal posilať mladé dievčatá na potraty, znamenalo to pokles preferencií celej jeho strany. A hoci natahovačky okolo jeho žien ešte stále trvajú, Sme rodina skončila nakoniec mimo parlamentu.

Hamran si nechal odvolať ministra

Ani vláda, ktorá mala upokojiť atmosféru a do viesť krajinu do predčasných volieb, sa nevyhla škandalom. Najväčší, v ktorom boli prezidentské prsty, sa týkal ministra vnútra Ivana Šimka. Keď v máji po prvý raz zasadol kabinet Ľudovíta Ódora, Šimko si pochvaľoval – po rokoch sa totiž vrátil opäť do vysokej politiky.

Dobrá nálada mu však dlho nevydržala. Keď sa sociálnej sieti skritizoval políciu, urazil sa policajný prezident Štefan Hamran. **„Veľmi mi je ľúto, keď ku mne prenikajú prípady policajnej arogancie. Najviac ma bolí, ak sa dozviem, že vyhasol ľudský život, lebo policajt nebezpečenstvo nebral vážne,“** komentoval minister prípad z Dubnice nad Váhom, pri ktorom vrah dosekal mačetu ženou. Jej sestra sa pošťazovala, že nie vždy sa stretli s porozumením u policajtov. Neskôr sa minister za tieto slová ospravedlnil.

Ivan Šimko

3. júl o 8:59 · 🌐

Priznám sa, že mi od počiatku nebolo jasné, čo sa malo na mysli pod tým, keď sa začalo hovoriť o tom, ako sa rozviazali ruky polícii. Táto ozbrojená, represívna štruktúra si iste nemôže robiť, čo sa jej zachce. To sa deje iba v policajnom štáte. V demokratickej spoločnosti musí byť donucovacia moc štátu pod veľmi presne ustanovenou, ale účinnou kontrolou politickej moci. Lebo len politika, nie policajní dôstojníci, predstupuje pravidelne pred voličov a skladá im účty za svoju činnosť. Vo chvíli, keď si politika prestane plniť túto svoju povinnosť, môže sa stať, že sa začnú úradníci báť prijímať nepríjemné, hoci potrebné rozhodnutia, prestane fungovať normálne verejné obstarávanie, pluralitná politická súťaž sa zmení na kriminalizovanie protivníka a strach z polície začne byť postupne väčší, ako strach z kriminálnikov. Najlepším indikátorom takéhoto nebezpečného vývoja je, ak spozorujeme, že si táto ozbrojená zložka prestane byť schopná priznať ani očividné zlyhania. Ak stratí ozdravnú schopnosť spätnej väzby. Nie priatelia, žiadne rozviazané ruky tu ľudia s pištoľami a putami mať nesmú! Patria pod kontrolu politiky. To, o čo ide vždy, predovšetkým vo voľbách, vo všetkých voľbách i v týchto, je, aby bola pod kontrolou dobrej politiky. Takej, ktorá si túto svoju zodpovednosť uvedomuje.

Minister vnútra Ivan Šimko na sociálnej sieti napísal, že mu nie je jasné, čo sa myslí vyjadreniami o rozviazaní rúk polícii.

Zdroj: facebook/ivan šimko

Ešte viac však Hamrana našťaval ďalší status. „**Nie priatelia, žiadne rozviazané ruky tu ľudia s pištoľami a putami mať nesmú! Patria pod kontrolu politiky,**“ napísal Šimko. Do otvoreného sporu však šiel až po akcii v Pôdohospodárskej platobnej agentúre. Policajti zadržali šéfa agentúry, robili domové prehliadky, hovorilo sa o veľkej korupcii. Nakoniec však všetkých zadržaných po vypočutí prepustili.

Hamran sa však pošťazoval, že si ho „**pán minister zavolať na koberček**“ a on „**nikdy dovtedy nedostal požiadavku informovať o živej veci na politickej úrovni**“. Hamran za ministrom nešiel, ale pohrozil, že spolu s ďalšími funkcionármi odídu. A dokonca sa ukázalo, že nešlo o nejaký koberček, ale o podanie informácií aj ministromi pôdohospodárstva.

Premiér Ódor, ale aj prezidentka Zuzana Čaputová sa doslova zľakli a radšej obetovali Šimka. Inými slovami: jedna nula pre policajtov.

Kopanec a rana do zubov

Mala to byť tlačovka ako každá iná, len sa konala priamo pred budovou vlády. Ešte sa ani poriadne nezačala, keď na chodník, za chrbát špičiek Smeru prišlo obrovské auto a ozval sa Igor Matovič.

Na korbe reproduktory, aby ho bolo dobre počuť. **„My vás mafii nepredáme,“** kričal Matovič svoju predvolebnú mantru.

Kým hovorca Smeru Ján Mažgút sa snažil odpojiť reproduktory, Robert Kaliňák prišiel k predným dverám. Najskôr klopka na okno, potom však Matovič otvoril dvere a už bolo jasné, že toto sa neskončí priateľským podaním ruky. **„Chod' preč, vypadni,“** kričal Matovič s tým, aby mu nikto nesiahal na auto a najmä na reproduktory. **„Čo sa bojíš,“** prihovárал sa Kaliňák svojmu politickému oponentovi.

Matovič kopol Kaliňáka do hrude.

Zdroj: <https://www.facebook.com/obycajni.ludia.a.nezavisle.osobnosti/videos/1014410123207340/>

Keď sa mu snažil vziať mikrofón, Matovič zakričal, že je to **„jeho majetok“** a v ťahanici ho kopol do hrude. **„Za toto ti naj...“** reagoval Kaliňák, ale Matovič nakoniec dostal päšťovku od ďalšieho smeráka Richarda Glücka.

Potom sa medzi dvoch politických kohútov postavil mestský policajt. **„Pán Matovič, vyzývam vás, chodte odtiaľto preč,“** zopakoval mestský policajt. **„Pán Matovič, tretia výzva, chodte s týmto autom odtiaľto preč,“** nedala sa ruka zákona. Nakoniec po chodníku policajti odprevadili auto až na cestu.

Kto je tu čávo?

V podstate sú rivali. Ale keď Filip Sulík, syn šéfa SaS Richarda Sulíka, tesne pred voľbami zložil svojskú poklonu Robertovi Ficovi, to už je iná káva.

„Čávo to ustál, strašne tvrdý chlap,“ hovorí vo videu Sulík mladší na adresu Fica. **„Bol na absolútnom vrchole, potom padol na absolútne dno, hrozila mu basa, všetci sa proti nemu zvrhli,“** opísal Ficovo pôsobenie v politike.

„Povedzte mi, čo je za s*urvene tvrdého človeka. Čávo prežil klinickú smrť a ustál veci, ktoré by nikto z nás neustál,“ poukázal mladý Sulík na rok 2020, keď naozaj preferencie Smeru padali k piatim percentám.

“Vcelku sa trafil. V roku 2018 som v podstate skončil s politickou prácou, nejako som to dohral do roku 2020. Bol som pripravený odísť do politickej nadácie a nechať všetko Petrovi Pellegrinimu, ale Peter sa rozhodol tak, ako sa rozhodol. Či ma to prekvapilo? Život prináša prekvapenia. Bolo to milé, ale ten jazyk... ten jazyk má ako dlaždič,“ skonštatoval Fico pre náš týždenník.

A mladý Sulík mal vlastne pravdu, Smer nakoniec suverénne vyhral predčasné parlamentné voľby a Fico sa po štvrtý raz stal premiérom.

Sľub za 500

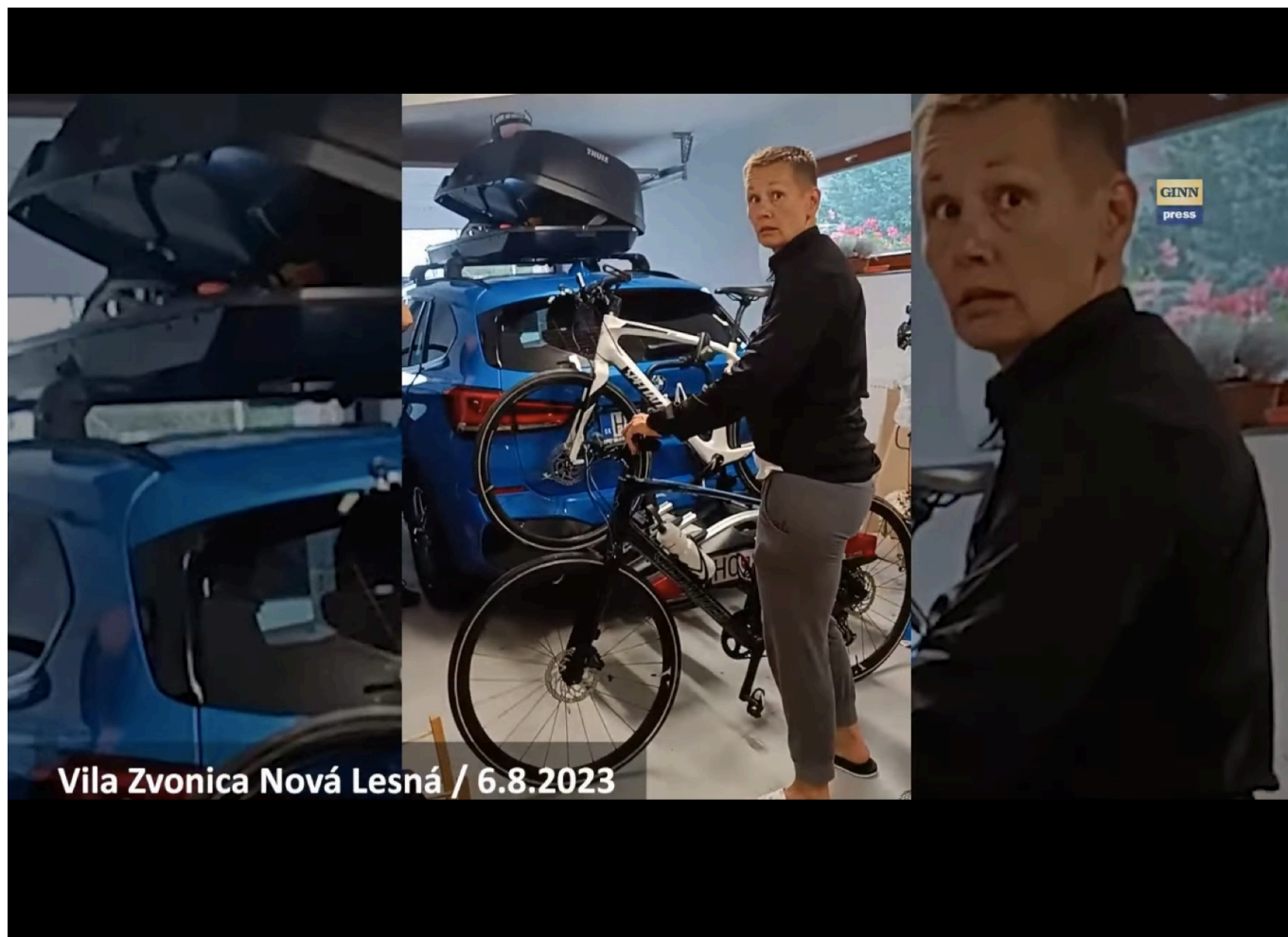
Pred voľbami sa ľahko dávajú sľuby, po voľbách sa už oveľa ťažšie plnia. Tesne pred letnými prázdninami vlna populizmu dosahovala vrchol, v parlamente sa strany predbiehali v nerealistických návrhoch, ktoré – našťastie – zostali len na papieri. Ale hnutie Igora Matoviča je vždy predsa len iné.

Do finišu kampane nasadilo OĽaNO staré talianske autíčka fiat 500. A k tomu sľúbili, že v rámci **„záchrany demokracie“** každý, kto pôjde voliť, dostane päťsto eur. Dôvetok, že len v prípade, ak sa matovičovci dostanú do vlády, už len málokto dopočul. Veď, kto by nechcel dostať len tak päťstovku do vrecka, no nie?

Päťstoeurový sľub zabral najmä v niektorých osadách. To síce stačilo, aby sa OĽaNO s tak trochu odretými ušami dostalo do parlamentu, ale určite nie do vlády. Otravné otázky matovičovci odbíjali vysvetľovaním, že neklamali, len volebný zisk bol malý, nakoniec sa však do veci predsa len vložila aj polícia. V niektorých osadách sa totiž ľudia neskutočne zadlžili. Peniaze už cítili v peňaženke a tak si dopredu požičali s tým, že po voľbách vrátia... Nevrátili, len dlžoby zostali.

Pár roka

V podstate to bol šok, keď známy aktivista a youtuber Martin Daňo vypustil do sveta video z tatranskej vily Zvonica. V garáži nachytil známú novinárku Moniku Tódovú so sudkyňou Špecializovaného trestného súdu Pamelou Záleskou.

Kým Záleská pripevňovala bicykle na auto, Tódová doslova vyhnala Daňa z garáže. Novinárka so sudkyňou strávili vo Vysokých Tatrách spoločnú dovolenku.

Nešlo by o politický škandál, keby sa do vzťahu novinárky a sudkyne nezamiešali politici... Exministerka spravodlivosti Mária Kolíková hovorila o „**významnejšom vzťahu**“, predseda súdnej rady Ján Mazák ho vyhodnotil ako „**rodinný vzťah**“. O nič by nešlo, keby práve tento vzťah neotvoril otázku vynášania informácií zo živých spisov.

Svoj vzťah Záleská vysvetľovala aj na zasadnutí súdnej rady. „**Ten, kto urobil to video, neobjavil Ameriku. Som nevinná,**“ vyhlásila sudkyňa s tým, že „**rozhoduje na základe dôkazov, nie na základe niekoho objednávky alebo diktátu**“. A samotný vzťah s novinárkou je „**čisto osobný**“.

Možný konflikt záujmov, o ktorý naozaj v tejto kauze ide? Ten si podľa Záleskej má riešiť novinárka.

Slovenský rekord: odvolávanie ministra

Ledva si Matúš Šutaj Eštok sadol do kresla ministra vnútra, hneď začal s veľkým upratovaním. Najskôr odvolal policajného prezidenta, potom jeho viceprezidentov a nakoniec stiahol z aktívnej služby vyšetrovateľov okolo Jána Čurilla. Tí totiž krátko po voľbách požiadali a dostali status chránených oznamovateľov závažnej protispoločenskej činnosti. Síce nie je jasné, pred kým majú byť chránení, keďže sa vedenie rezortu vymenilo. Šutaj Eštok ich však stiahol preto, lebo sú trestne stíhaní.

Opozíciu zo stoličiek zdvihol najmä fakt, že minister nepožiadala o súhlas Úrad na ochranu

oznamovateľov. Spor, či to mohol urobiť, nie je skončený dodnes. Preto v prvom rade Progresívne Slovensko chcelo čerstvého ministra aj odvolať. Len poslancom akosi uniklo, že odvolávať môžu iba ministra vlády, ktorej Národná rada vyslovila dôveru. Takže najskôr museli vysloviť dôveru štvrtej vláde Roberta Fica a konkrétne ministrovi vnútra, aby ho mohli odvolať.

Policaji sa obrátili na bratislavský mestský súd so žiadosťou o neodkladné opatrenie, čo by ich vrátilo späť do práce. V prvých dvoch prípadoch súd vyhovel, ale mimoriadna schôdza sa začala práve v deň, keď súd nevyhovel žiadosti práve Jána Čurilla a nechal ho mimo služby. Parlament Šutaja Eštoka neodvolal, ten medzitým postavil mimo služby všetkých policajtov, ktorí sú trestne stíhaní.

Gigantická obštrukcia. Alebo aj hanba

Viete, čo je to obštrukcia obštrukcií? Vymyslel ju Igor Matovič a jeho hnutie. Absolútnou obštrukciou chceli poslanci tohto klubu natiahnuť rokovanie o štátnom rozpočte doslova na mesiace. Dôvodom nebol rozpočet krajiny na budúci rok, ale ambícia zmeniť trestné kódexy a zrušiť Úrad špeciálnej prokuratúry.

Nápad to je v podstate jednoduchý. Poslanec, ktorý predkladá pozmeňujúci návrh, môže rečniť v podstate toľko, koľko vládze a nikto ho nemôže zastaviť. Matovičovci si pripravili malé pozmeňovacie návrhy zo zákona o štátnom rozpočte, ale rozhodnutí boli čítať celé state. Spočiatku Matovič hovoriť o možnosti, že každý z opozície by mohol prednášať svoj návrh až **„24 hodín alebo koľko vládze“**.

Nikto z opozície sa nepridal, veď sa rokovalo aj v noci a už to vyzeralo, že poslanci nebudú mať pokoj ani cez sviatky. Prvý poslanec vládol rečniť sedem a pol hodiny, ďalší štyri, potom prišiel na rad päťhodinový návrh. Exminister vnútra Roman Mikulec po svojom výkone povedal, že si **„zedral hubu na rok dopredu“**.

Absolútna obštrukcia nevyšla, naopak. Debatu uťal predseda parlamentu Peter Pellegrini a poslanci schválili zákon roka ešte pred Vianocami. O trestných kódexoch a zrušení Úradu špeciálnej prokuratúry sa bude rokovať hneď ôsmeho januára.